

Dosarul nr. 2ra-769/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – C. Roșca
Instanța de apel: CA Chișinău – G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității actului juridic, încasarea primei de asigurare facultativă, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova, s-a menținut hotărârea din data de 11 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 05 mai 2017 Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎCS „Total Leasing & Finance” SA), prin care a solicitat declararea nulității absolute a contractului de leasing financiar nr. 705-08/MOS din data de 18 noiembrie 2008, încheiat între ÎCS „Total Leasing & Finance” SA și Evgheni Moscviciov cu repunerea părților în poziția inițială și obligarea restituirii lui Evgheni Moscviciov suma de 215 503, 03 lei și Liudmilei Morozova suma de 51 573 lei, încasarea în beneficiul lui Evgheni Moscviciov a sumei de 30 283, 33 lei achitate ca primă de asigurare facultativă, încasarea sumei de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral suportat de către reclamanți în urma încheierii contractului de leasing, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanților au indicat că la 18 noiembrie 2008 între ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, în calitate de locator și Evgheni Moscviciov în

calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. 705-08/MOS privind transmiterea mijlocului de transport cu drept de cumpărare.

În baza condițiilor stipulate în compartimentul II din contractul menționat, locatorul și-a asumat obligația să procure obiectul de leasing de la furnizor/producătorul indicat de locatar și să transmită, contra plată, în posesiunea și folosința temporară a locatarului bunul și anume autoturismul de model „SUBARU LEGACY”, tip caroserie sedan, cu prețul total de 20 000 euro, pe un termen de 36 luni. Astfel, Evgheni Moscviciov și-a asumat obligația să primească mijlocul de transport și să achite mijloacele financiare conform contractului de leasing.

La data de 18 noiembrie 2008 Evgheni Moscviciov a primit automobilul de model „SUBARU LEGACY”, tip caroserie sedan, a.f. 2008, nr. motor xxxxx, nr. caroserie xxxxx, n/î xxxxx. Prin hotărârea din 30 martie 2012 a Judecătoriei Centru Evgheni Moscviciov a fost obligat să restituie acest automobil ÎCS „Total Leasing & Finance” SA.

Reclamanții au menționat că potrivit prevederilor pct.4.2.2-4.2.4 ale contractului de leasing locatorul s-a obligat să transmită bunul, contra plată, în posesie și folosință temporară locatarului în termen de cel mult 5 (cinci) zile lucrătoare din momentul procurării în proprietate a bunului; concomitent cu predarea bunului, să transmită Locatarului certificatul de înmatriculare a bunului și/sau alte acte necesare pentru exploatarea acestuia; să încheie, în baza cererii de finanțare a locatarului, contract de vânzare – cumpărare (furnizare) cu furnizorul/producătorul ales de către locatar, să plătească prețul bunului și să înstrăineze locatarului executarea obligațiilor sale privind recepționarea bunului, formarea cerințelor care reies din contractul de vânzare – cumpărare.

În opinia reclamanților prevederilor pct. 4.2.2-4.2.4 ale contractului de leasing contravin art. 516, alin. (1)-(2) al Codului civil, ori neavând un contract cu clauze esențiale prevăzute de lege, nu au fost informați pe deplin despre condițiile tranzacției. Astfel, ÎCS „Total Leasing & Finance” SA din start, a încălcat prevederile pct. 4.2.3 și pct. 4.2.4

De asemenea, au mai menționat că contractul nu conține clauze esențiale ce urmau a fi stipulate în contract conform cerințelor legale, ori noțiunea de clauză esențială fiind stipulată de art. 679, alin. (1)-(2) al Codului civil, indicând că clauzele prevăzute de pct. 11.1, 11.2 din contract, privind restituirea bunului și nerestituirea ratelor de leasing și a primei de asigurare facultative sunt clauze abuzive inserate de pârât în textul contractului, care cad sub incidența clauzelor abuzive prin prisma art. 5 din Legea privind protecția consumatorului.

Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova consideră că la încheierea contractului de leasing a fost încălcat și art. 6 și art. 8 ale Legii cu privire la leasing nr. 59 din 28 aprilie 2005, care prevede forma juridică a contractului de leasing, ori acesta potrivit art. 8 al Legii cu privire la leasing trebuie să conțină, pe lângă clauzele prevăzute de legislație pentru acest tip de contract, stipulări privind: a) achiziționarea bunului de către locator anume pentru a-l da în leasing; b) investirea locatarului cu dreptul de cumpărător, care rezultă din contractul de vânzare-cumpărare (furnizare)

încheiat de locator cu vânzătorul (furnizorul) bunului, dacă contractul de leasing nu prevede altfel; c) garanțiile acordate locatarului de către vânzător, inclusiv garanțiile privind calitatea bunului obiect al leasingului.

Recurenții au considerat că contractul de leasing financiar nr. 705-08/MOS din 18 noiembrie 2008, în temeiul art. 220, alin. (1) al Codului civil este lovit de nulitate absolută, deoarece este un act juridic ce contravine normelor legale la momentul semnării.

Astfel, în urma acțiunilor ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, semnatar al contractului, reclamanții au fost prejudiciați nu numai material prin faptul că bunul a fost întors pârâtului, iar sumele achitate nu au fost restituite reclamanților ca urmare a întocmirii unui act juridic lovit de nulitate, dar și au fost prejudiciați moral, având suferințe psihice în urma deposedării de bunul și de mijloacele bănești achitate. Consecințele prejudiciului moral până în prezent le suportă reclamanții, fiind dereglată starea de sănătate și armonie în familia acestora.

Prin hotărârea din data de 11 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova ca neîntemeiată. (f.d. 85, 90-98)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 20 septembrie 2018 a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova, a menținut hotărârea din data de 11 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 137, 138143)

Instanțele de judecată au concluzionat că pretențiile lui Evgheni Moscviciov și Liudmilei Morozova sunt neîntemeiate, ori la caz nu au fost stabilite careva temeiuri de a recunoaște nul contractul de leasing financiar, pct. 11.1, 11.2 ale contractului de leasing financiar nr. 705-08/MOS din data de 18 noiembrie 2008, încheiat între ÎCS „Total Leasing & Finance” SA și Evgheni Moscviciov nu sunt abuzive. De asemenea, nu s-a constatat ca fiind încălcat dreptul la informare a lui Evgheni Moscviciov și Liudmilei Morozova, ori clauzele contractului au fost negociate la momentul încheierii contractului.

Împotriva deciziei instanței de apel la data de 14 decembrie 2018 Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova au depus recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 152-156)

În motivarea recursului recurenții a indicat că instanțele de judecată nu au aplicat normele de drept material, încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept procedural. Mai mult, instanțele de judecată nu au stabilit care sunt raporturile juridice dintre părți și legea aplicabilă speței.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 20 septembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 12 octombrie 2018, a expedit-o participanților la proces la data de 03 octombrie 2018. (f.d.144)

Date despre recepționarea deciziei de către recurenți la dosar lipsește.

Totodată, se observă că potrivit cererii din data de 26 octombrie 2018 cu nr. 05-3-71497 Evgheni Moscviciov în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a făcut cunoștință cu materialele dosarului la data de 01 noiembrie 2018. (f.d. 146)

În aceste circumstanțe recursul depus de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova la data de 14 decembrie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenți și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Evgheni Moscviciov și Liudmila Morozova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas